

4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΛΑΖΑΡΟΥ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΥ

Γεωργίου όσιου τοῦ ἐν Μαλαϊῶ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ
Ζωσιμᾶ όσιών (ς' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα
ιερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις (†1808).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _ϛ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ϛ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _ϛ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ϛ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ παρὸν Τροπάριον

Τ ην κοι νην α να στα σιν προ τῶ σῶ πα θῶς πι στῶ

με νος ^Δ _ϛ εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε

ο Θε ος ^π _ϛ ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες ^Δ _ϛ τα της

νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τϑ θα
 να τϑ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου
 τὸ τέλος : εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϑ ϑ ϑ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα
τό, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.]

Μετὰ δὲ ταύτην τὴν Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

Κ α τοι κτειρας της Μαρθας και Μα ρι ας τα δα κρου
 α εκ κυ λι σαι τον λι ι θον εκ τϑ τα φϑ προ
 σε ταξας Χρι στε ε ο Θε ος α νε στη σας φω νη σας τον
 νε κρον την τϑ κο σμϑ Ζω ο δο ο τα δι αυ
 τϑ πι στϑ με νος α να στα σιν δο ο ξα τη δυ
 να στει α σϑ σω τηρ δο ο ξα τη ε ε ξϑ σι α σϑ
 δο ξα τω δι α λο γϑ πα αν τα συ στη σα με ε νω

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ^{u q}

Λ ι ανρω ï μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σ^{u q} θρη νο λο γ^{u q}σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη ν^{u q} ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θ^{u q}σαι προς το μνη η μα σ^{u q} Σω τερ εν η χ^{u q}δ^{u q}ν
το Α γγε ε λ^{u q}ς προς αυ τα ας φθε γγο με ε ν^{u q}τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τ^{u q}ς μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα τι^{u q}

Π ρο σκυ ν^{u q}ς μεν Πα τε ε ρα και τον τ^{u q}ς δ^{u q} τ^{u q}ς

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ὑψολόγηταί Σου...

* * *

Καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣᾿ ρ̣ ————— Κε ρ

Η πη γη της σο φι ας και της προ γνω σε ως τς
πε ρι Μαρ θαν η ρω τας εν Βη θα νι α πα ρων
που τε θη κα τε βο ων τον φι λον Λα ζα ρον ον δα
κρυ σας συμ πα θως τε τρα η με ρον νε κρον α νε ε στη
σας τη φω νη η η η σου Φι λαν θρω πε και Οι
κτι ιρ μον ως ζω ο δο ο της και Κυ υ ρι ι
ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

[Εἶτα γίνεται ἀνάγνωσις τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, περὶ τῆς
Ἑορτῆς Λόγων ξγ' καὶ ξδ'.]

* * *

Εὐαγγέλιον δὲ οὐ λέγομεν, εἰ μὴ μόνον·

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον
Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' φαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ ἐπόμενοι δύο κανόνες μέχρι τῆς ς' ὥδῃς,
ἐκεῖθεν δὲ τὰ τετραῶδια [εἰς στίχους ιβ'].

Ὁ Κανὼν. Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὤδῃ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον τεθνεῶτα, νεύματι τῷ θείῳ ἐξανέστησας, πλαστοουργὸς
ὡς ὑπάρχων, καὶ ζωῆς ταμιοῦχος Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λόγῳ τὸν τεταρταῖον, Λάζαρον ἀνέστησας Ἀθάνατε,
σκοτεινόμορφον Ἄδου, διαλύσας ἰσχύϊ βασίλειον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πᾶσι τῆς ὑπερθέου, γνώρισμα Θεότητος, ὑπέδειξας, ἐκ τῶν
νεκρῶν ἐγείρας, τετραήμερον Λάζαρον Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον Βηθανία, προανακηρύττει τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ
ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει Λαζάρου χορεύουσα.

Ἄλλος Κανὼν. Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὤδῃ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, τὴν σύμπασαν Κτίσιν, καὶ
γινώσκων τῶν καρδιῶν, ταμεῖα προλέγεις ὡς Δεσπότης, τοῖς
Μαθηταῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἄνθρωπον φύσει οὐσιωθεὶς, Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τοῦ
Λαζάρου σὺ τὴν ταφὴν, μαθεῖν ἐπηρώτας ὡς ἄνθρωπος, οὐκ
ἄγνων ὡς Θεὸς ὅπου ἔκειτο.

Δόξα.

Πιστούμενος Λόγε τὴν σεαυτοῦ, Ἀνάστασιν ὄντως, ὡς ἐξ ὕπνου
τὸν προσφιλεῖ, ἀνέστησας ἤδη ὁδωδότα, τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ
τοῦ μνήματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ,
εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος,
ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὤδῃ γ'. Ὁ εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς,
τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δύο προβαλλόμενος, τὰς ἐνεργείας σου ἔδειξας, τῶν οὐσιῶν,

Σῶτερ τὴν διπλόην· Θεὸς γὰρ εἶ καὶ ἄνθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄβυσσος ὣν γνώσεως, σὺ ἐρωτᾷς ποῦ τέθιται, ὁ τεθνεὼς, μέλλων ἀναστήσειν, Ζωοδότα τὸν κείμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τόπους ἀμειβόμενος, ὡς γεγονὼς βροτὸς πέφηνας, περιγραπτὸς, ὁ πληρῶν τὰ πάντα, ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ἐξήγειρας, τῷ θεϊκῷ Χριστὲ ῥήματι· καὶ πολλοῖς, πταίσμασι θανέντα, ἐξανάστησον δέομαι.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπιστὰς σὺ τῷ τάφῳ, θαυματουργὲ Κύριε, ἐν τῇ Βηθανίᾳ, Λαζάρου, τοῦτον ἐδάκρυσας, νόμῳ τῆς φύσεως, πιστοποιῶν σου τὴν σάρκα, Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, ἣν περ προσείληφας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς Μαρίας τὸ πένθος, σὺ παρευθὺς ἔπαυσας, Σῶτερ, καὶ τῆς Μάρθας, δεικνύων τὸ αὐτεξούσιον· σὺ γὰρ ἀνάστασις, καὶ σὺ ζωὴ ὥσπερ ἔφης, ἀληθείᾳ πέλεις γάρ, καὶ πάντων Κύριος.

Δόξα.

Εἰλημμένον χειρίαις, τὸν προσφιλῆ Κύριε, Ἄδου ἐκ νεκάδων, καὶ ζόφου τοῦτον ἀφήρπασας, σὺ ἐν τῷ λόγῳ σου, τῷ πανσθενεῖ τοῦ θανάτου, διαρρήξας κλεῖθρά τε, καὶ τὰ βασίλεια.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὥφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνη Φιλάνθρωπε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρύουσαι πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ, ἔφησαν· Κύριε, τέθνηκε Λάζαρος· αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, οὐκ ἄγνωὼν τὴν ταφήν, ἡρώτα πρὸς αὐτάς· Ποῦ τεθήκατε; καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λάζαρον· ὁ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει, τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητής, ἐν Βηθανίᾳ προεῖπας τοῖς Μαθηταῖς· Ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερον· καὶ εἰδὼς ἡρώτας, φησί· Ποῦ τεθήκατε; καὶ τῷ Πατρὶ προσηύξω,

δακρύσας ὡς ἄνθρωπος· ὅθεν καὶ φωνήσας, ὃν ἐφίλεις ἐξ Ἰδου, ἀνέστησας Κύριε, τετραήμερον Λάζαρον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρόσδεξαι Χριστέ ὁ Θεός, τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν αἶνέσιν, καὶ καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, προηγόρευσας λέγων· Ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται· τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης πάντων· ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφὴν, καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὁψώμεθα· ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ. (Γ' αἰ.)

Στίχ. Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως δίδως

Ψυχῶν γεωργῷ καὶ φυτουργῷ σαρκίων.

Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρε Γεώργιος εἰς πόλον εὐρύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀγαθόποδος διακόνου καὶ Θεοδούλου ἀναγνώστου, ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἀθλησάντων. (†303)

Στίχ. Πρῶτος θάλασσαν εἰσιὼν Ἀγαθόπους,

Ἐργοῖς ὑπῆρχε χρηστόπους Θεοδούλῳ.

Τούτων ὁ μὲν Θεόδουλος νεώτερος ἦν, ὁ δὲ Ἀγαθόπους πρεσβυτικῆς ἐπιβεβηκώς ἡλικίας· ὑπῆρχον δὲ ἀμφοτέροι ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, παρέστησαν Φαυστίνῳ, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτῷ, ἀλλὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον τηρήσαντες, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδονται, καὶ οὕτω τελειοῦνται. Ἐδηλώθη δὲ αὐτοῖς πρὸ τοῦ τέλους δι' ἀποκαλύψεως τὸ ἐσόμενον· ἔδοξαν γὰρ ἀμφοτέροι προσβεβηκέναι νηός, ἧς ἐκ τρικυμίας κλύδωνος διαιρεθείσης καὶ τῶν συμπλεόντων ἀπολωλότων, αὐτοὶ μόνον διασωθέντες τοῦ ναυαγίου, πρὸς ὄρος οὐρανόμηκες ἀνῆλθον· δηλοῦντος, οἶμαι, τοῦ ὁράματος τὸ διὰ θαλάσσης πάθος καὶ τὴν πρὸς οὐρανοὺς πορείαν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς κατασχέσεως τῷ Ἀγίῳ Θεοδούλῳ διὰ τῆς περιβολῆς τοῦ δακτυλίου καθ' ὕπνους δεδήλωται, οἰονεῖ τινος ἀρῶραβῶνος δοθέντος αὐτῷ, τῆς μελλούσης ἕνεκεν μαρτυρίας.

Κεῖται δὲ ὁ τόπος, ὅπου ἡ θάλασσα ἀπέδωκε τὰ τίμια λείψανα τῶν μαρτύρων ἐν τῇ Συνοικίᾳ ἣτις σήμερον καλεῖται Καλοχώριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Φερβούθης, καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν, ἐν Περσίδι. (†343)

Στίχ. Ἀπλὴν με πλάττεις, Χριστέ, διπλὴ τὴν φύσιν,

Ἐχεις δὲ περισθεῖσάν με διπλὴν Φερβούθαν.

Εἰς τὴν αὐταδέλφην καὶ τὴν παιδίσκην αὐτῆς.

Δούλας ἀληθεῖς Δεσπότης Θεοῦ δύο,

Δούλην τε καὶ δέσποιναν ἔπρισε πρίων.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ μετὰ χιλίων ἐτέρων μαρτυρήσαντος παρὰ Πέρσαις. Τῆς οὖν βασιλίσσης ἔκ τινος νόσου μαλακίζομένης καὶ ἀρρώστουσης, εἰς διαβολὴν φαρμάκων δηλητηρίων κατασκευῆς αὗται κατέστησαν· ὅθεν καὶ συλληφθεῖσαι, ἄγονται πρὸς τὸν Ἀρχιμάγον· καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκαλουμένων ἀποδιδόμεναι, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἔλεγον εἶναι, καὶ Χριστιανοῖς μὴ εἶναι θέμιν τοιαῦτα δημιουργεῖν. Διπλὴν δὲ ἤδη δεξάμεναι τὴν κατηγορίαν, προστεθέντος τῇ φαρμακείᾳ καὶ τοῦ Χριστιανὰς εἶναι, τὴν θανατηφόρον ἔλαβον ψῆφον· καὶ ἐκταθεῖσαι πάλοις κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ποδῶν, πρίοσι διηρέθησαν καὶ ξύλοις ἀνεσκολοπίσθησαν μετὰ τὴν διαίρεσιν· καὶ διελθοῦσα ὑπ' αὐτὰς ἡ βασιλίςσα τὴν ἱακίαν ἔλαβεν· οὕτω γὰρ οἱ διαβάλλοντες εἶπον, μὴ ἂν ἄλλως ταύτην ἰαθῇναι, εἰ μὴ διὰ τῶν νεκρῶν σωμάτων τῶν Ἁγίων ὑπέλθοι γυναικῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πουπλίου τοῦ Αἰγυπτίου. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς, Πούπλιε, μισθός σοι μέγας,

Πρὸς οὓς ἀπαίρων, χαῖρε καὶ κρότει μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ τρεῖς ὅσιοι, Θεωνᾶς, Συμεὼν καὶ Φερβίνος, οἱ ἐν Θηβαΐδι τῆς Αἰγύπτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κεκληλιδωμένας,

Ψυχῶν, ἀκληλίδωτε, τῶν θείων τόπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ, τοῦ κηδεύσαντος τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν. (†523)

Στίχ. Ζῶσαν προπέμψας Ζωσιμᾶς τὴν Μαρίαν,

Θανοῦσαν εὗρεν· ἀλλὰ νῦν ζῶσιν ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου. (†812)

Στίχ. Πλάτων ἀρίστην εὐμετεπλάσθη πλάσιν,

Χριστῷ πλάσαντι συγκραθεῖς πλάσιν ξένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου ἱερέως Γουερίρου (Gwerir), ἐρημίτου ἐν Λισκαίρδῃ (Liskeard) πλησίον τῆς Κορνούαλλης ἐν Ἀγγλίᾳ. (ε'-ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Τιγερνάχου (Tigernach), ἡγουμένου Κλόνης, εἴτα διαδόχου τοῦ ἁγίου Μακαρτίνου (Macartin) ὡς ἡγουμένου Κλοχέρης (Clogher) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†549)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου, ἐπισκόπου Σεβίλλης. (†636)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Χιλδεβέρτου (Hildebert), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἀγίου Πέτρου ἐν Γάνδῃ (Ghent) τοῦ Βελγίου, μαρτυρικῶς τελειωθέντος ὑπὸ φανατικῶν εἰκονομάχων. (†752)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ πολύτλα, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰακώβου, μεγαλοσχήμου μοναχοῦ, ἀσκήσαντος ἐν τῇ μονῇ Παλαιοῦ Τόρζοκ (Starotorzhok) εἰς Γκάλιτς (Galich) τῆς Κοστρομάς ἐν Ῥωσσίᾳ. (ιε'-ις' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσιος Θεωνᾶς, ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος ἀσκήσας, ὕστερον δ' ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1541)

Στίχ. Στενὴν ὁδεύσας ἐν βίῳ, Πάτερ, τρίβον,
Τανῦν χορεύεις οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ζωσιμᾶ, κτήτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Εὐαγγελισμοῦ ἐν νήσῳ τῆς λίμνης Βορβοζόμα (Vorbosomsk) ἐν Ῥωσσίᾳ. (†1550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Νικήτα, τοῦ ἐν Σέρραϊς ἀθλήσαντος. (†1808)

Στίχ. Ἀθλήσας νενίκηκας Μάρτυς τὸν ὄφιν,
Νικήτα καὶ στέφανον εἵληφας νίκης.

Εἶτα τὸ παρόν. Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων, ἐορτάζομεν τὴν Ἐγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραημέρου.

Στίχ. Θρηνεῖς Ἰησοῦ· τοῦτο θνητῆς οὐσίας.
Ζωοῖς φίλον σου· τοῦτο θείας ισχύος.

Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Υγραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν και την αι γυπ
τι ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων ο Ισ ρα η
λι της α νε βο ο α τω λυ τρω τη και Θε ω η

μων α σω μεν

ᾠδὴ γ΄.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φῶρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω
σον εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α
κρο της των πι στων το στη ριγμα μο νε φι λανθρω πε

ᾠδὴ δ΄.

Σ υ μᾶ ι σχυς Κυ ρι ε συ μᾶ και δυ να μις
Θε ο ος μᾶ συ μᾶ α γαλ λι α μα ο πα τρι κῶς
κολ πῶς μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν
ε πι σκε ψα μενος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα
κῶμ συ κραυ γα ζω τη δυ να μει σᾶ δο ξα φι λαν
θρω πε

ᾠδὴ ε΄.

Ι να τι με α πω σω α πο τᾶ προ σω πᾶ
σᾶ το φῶς το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο
τρι ον σκο τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και

προς το φωωστων εν το λων σ^ρτας ο δ^ρς μ^ρκα τευ θυ
νον δε ο μαι^ρ

ᾠδὴ Γ΄.

Ιλα σθη τι μοι Σω τη^ρ πολλαιγαρ αι α νο μι αι
μ^ρ και εκ βυ θ^ρ των πα θων α να γα γε δε ο μαι^ρ προς
σε γαρ ε βο η σα και ε πα α κ^ρσον μ^ρ ο Θε
ος της σωτη ρι ας μ^ρ

ᾠδὴ Δ΄.

Οι εκ της Ι ου δαι ας^ρ κα ταν τη σαν τες παι
δες εν Βα βυ λω ω νι πο τε^ρ τη πι στει της Τρι
α α δος την φλο γα της κα μι νου κα τε πα α τη
σαν ψαλ λον τες^ρ ο των πα τε ρων η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει^ρ

ᾠδὴ Ε΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον Βα σι λε ε ε α^ρ των ου ρα νων ον υ
μ^ρ σι^ρ στρα τι αι των Αγ γε ε λων υ μνει τε^ρ και υ
πε ρυ ψου τε εις παντας τ^ρ αι ω να α α ας^ρ

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας.

Ὡδὴ θ'.

ᾠχος πλ. Νη ρ

Τὴν α γνηνεν δο ξως τι μῃσωμεν ^ν _ρ λα οι οι Θε
ο το κον ^Δ _ρ τῇν το θει ον πυ υρ εν γα στρι α φλε
κτως συλ λα βου σα υμ νοι οἰς α σι γη τοις με γα λυ υ νο
μεν ^ν _ρ

(δίς)

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^ν _ρ
Οι λα οι ι δον τες βα δι ζοντα ^ν _ρ νε κρο ον τε
ταρ ται ον ^Δ _ρ εκ πλα γε εν τες τω θαυ μα τι τω Λυ
τρω τη η α νε βο ων Θε ον σε εν υμ νοις με γα λυ υ
νο μεν ^ν _ρ

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^ν _ρ
Προ πι στων τῇν εν δο ξον ε γερ σιν ^ν _ρ τῇν ση ην
ω Σω τηρ μ ^Δ _ρ νε κρο ον τε τρα η με ρον ε λευ θε

ροῖς ἐξ Ἀδελφὰν ἀρὸν ἐν ὑμνοῖς μεγαλύ- νω-σε^ν

Κυρίως Θεοτόκον. Ἦχος  Γα ρ

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι^ρ

Τιμων στον Πατερα και αποδεικνυ

ων^υ ως ουκ αντιθεος η σθαπρο σε ευχη Χριστε^ρ

αυ τε ξουσι ως εγειρας τον τετρα η μερον^ρ

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι^ρ

Εκτα αφετε ται ον^ρ Λαζαρον εγειει

ρας^υ της τρι η μερ^ρ Χριστε με εγειρ σε ως^ρ πα

να ληθεστα τον πασι δεικνυεις μαρτυρα^ρ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι^ρ

Βαδιζεις και δακρυεις^ρ φθεγγητε Σωτη ηρ

μου^υ την ανθρωπινην δεικνυσ σου ε νεργειαν^ρ την

θεικην δε μη νυνων εγειρεις Λαζαρον^ρ

Και νυν και ει και εις τας αιωνας των αι

ω νων α μην ^Γ_δ

Ε νη ηρ γη σας α φραστως ^Γ_δ Δε σπο τα Σω τη ηρ

μου ^υ_χ καθ ε κα τε ρων των δυ ο σφ φυ σε ων ^Γ_δ αυ

τε ξου σι ω θε λη σειτηνσωτη ρι αν μου ^Γ_δ

Καταβασία.

Κ υ ρι ι ως Θε ο το κον ^Γ_δ σε ο μο λο γα ρ

μεν ^υ_χ οι δι α σφ σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α γνη ^Γ_δ

συν α σω μα τοις χο ρει αις σε με γα λυ νον ^χ_Γ τε ε ε

^ζ_Γ
ες ^δ_δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος ^Δ_δ Δι ^Θ_δ

Α ^{Δι}_δ γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε_δ (δίζ)

τὸ τρίτο.

Α ^{Δι}_δ γι ος Κυ ρι ος ^Δ_δ ο Θε ος η ^χ_Γ μω ^Δ_δ ω

^Δ_δ
ων ^δ_δ

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ρ

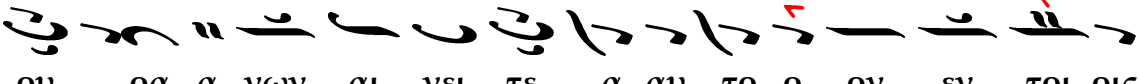
Λ ο γω σου Λο γε τῶ Θε ο ο ο ο ο ο
 ο Λα ζα ρος νυν ε ξαλ λε ται προς βι ον πα
 λιν δο μη η η η η σα α α α α ας
 και με τα κλα δων οι οι λα οι σε κρα ται
 ε γε ραι αι ρσιν ο τι εις τε λος ο
 λε ε ε σεις τον Α δην θα να τω σου (δίζ)
Δ ι α Λα ζα ρσ σε Χρι στο ο ο ο ο ο
 ος η δη σκυ λευ ει θα να τε και που σου
 Α δη το νι ι ι ι ι κο ο ο ο ο ο ος
 της Βη θα νι ας ο ο κλαυ θμος νυν ε πι
 σε με θι ι στα ται παν τες κλα δες της νι ι ι
 κης αυ τω ε πι σει ω μεν

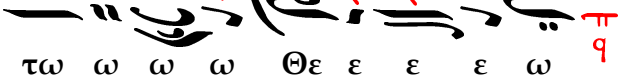
* * *

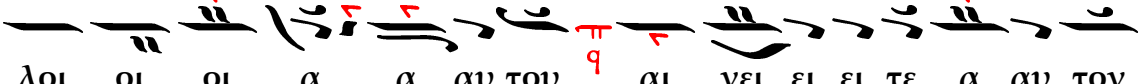
ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ


 ρι ι ι ι ον ^π₉ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis

 υ ψι ι ι ι στοις ^π₉ Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^π₉

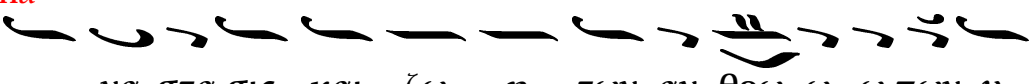
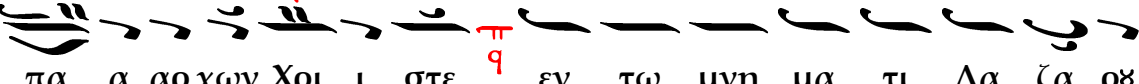
A 
 ι νει τε αυ το ον πα α αν τεs οι A αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του ^π₉ αι νει ει ει τε α αυ τον

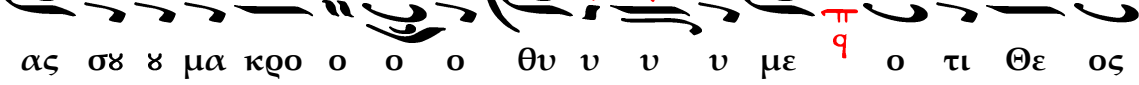
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^π₂₂ Σοι πρε ε ε

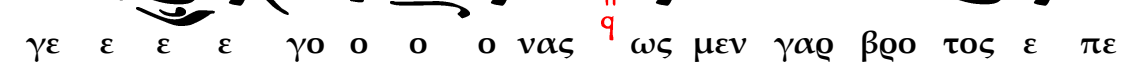
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^π₉

^π_χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^π₉ 
 δο ξα αυ τη

^π_χ 
 ε σται πα σι ^π₉ τοις ο σι ι οis α α αυ τδ ^π₉

^{Πα}
A 
 να στα σιs και ζω η των αν θρω ω ω πων υ
^M 
 πα α αρχων Χρι ι στε ^{Πα} ^π₉ εν τω μνη μα τι Λα ζα ρδ

 ς ε ε πε ε στης ^π₂₂ πι στδ μενος η μιν τας δυ ω ς σι

 αs σδ ς μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ^π₉ ο τι Θε οs

 και αν θρω ω ποs εξ α γνης Παρ θε ε νου πα α ρα
^{Πα} 
 γε ε ε ε γο ο ο ο νας ^π₉ ως μεν γαρ βρο τος ε πε

ρω τας που τε ε θα α πται ²² ως δε Θε ος α νε στη

σας ζω η φο ρω νευ μα α τι τον τε τρα η η η η

με ε ε ε ρον ⁹

^χ Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι ⁹ της δυ ^χ να με ε ε ως α α αυ

⁹ τς

^{Πα} **Λ** α ζα ρον τε θνε ω τα τε τρα η με ρον α νε

^Μ στη η σας εξ α α δου Χρι ι στε ^{Πα} ⁹ προ του σου θα να τς

δι α σει ει ει ει ει ει σας του θα να α α

του ου το κρα α α τος ⁹ και δι ε νος προ σφι λς

την παν των αν θρω πων προ ο μη η νυ υ ων ²² εκ φθο ο

ρα α ας ε λευ θε ρι ι ι ι αν ⁹ δι ο προ σκυ

νεν τες σς την παν το δυ να μον ε ε ξς σι ι αν

βο ω ω ω με εν ²² ευ λο γη με νο ος ει Σω ω τηρ ε

λε η σο ο ο ον η η η η μας ⁹

✠ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν π ρ κα

τα το ✠ πληθους της με γα λω συ υ νης α α

αυ τ⁸ π ρ

M Πα αρ θα και M Μα ρι α τω Πα Σω τη η ρι ε ε

ε λε ε ε ε γον π ρ ει ης ω δε Κυ ρι ε ουκ

αν τε θνη η κε Λα α α α ζα α α α ρος π ρ Χρι στος

δε η α να στα α σις των κε κοι οι οι οι μη η με

ε ε νων π ρ τον η δη τε τρα η η με ε ρον 22 εκ

νε κρων α νε ε ε ε στη η η η σε π ρ M δευ τε παν τε

ες οι πι ι στοι π ρ Πα τ⁸ τον προ σκυ υ νη η η σωω ω

ω μεν π ρ τον ερ χο με νο ον ε εν δο ο ξη σωσαι

τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων π ρ

✠ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ✠ π ρ εν ψαλ τη

ρι ι ω και κι θα α α α ρα π ρ

T Πα ης Θε ο τη το ο ος ο⁸ M Χρι ι στε Πα π ρ πα ρε χων

τοις μα θη ταις ο⁸ τα συμ βο ο λα π ρ εν τοις ο ο οχλοις

M ε τα πει ει νος σε α αυ τον Πα α πο κυ υ υ
 υ υ ψαι Δι α α αυ τη ην βλο ο ο με ε ε
 Πα νος Δ δι ο τοις α πο στο λοις ως προ γνω στη ης και Θε ε
 ος τς Λα ζα ρ τον θα να α τον προ ο η γο ο
 ο ο ρε ε ε ευ σας εν Βη θα νι α δε πα ρω
 ωων τοις λα α οις Πα τς φι λς σ τον τα φο ον α γνω ω
 ων μα θειν ε ζη τει εις ως α α α αν θρω ω ω
 πος αλλ ο δι α σς τε τρα η με ε ρος α να α
 στας το θει ον σς κρα α α τος ε δη η η
 λω ω ω σε παν το δυ να α με ε Κυ ρι ι ε
 δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν χορ

δαι αις και ο ορ γα α α α νω

T ε ταρ ται ον η γει ρας τον φι λο ον σς Χρι ι

στε και τον της Μα ρθας και Μα ρι ας θρη νον ε ε

ε πα α α αυ σας ^π₉ υ πο δει κυν ων τοις πα α σιν ο
 τι αυ τος ει ο τα πα α αν τα πλη η ρων Θε ι κη
 δυ υ να α στει ει ει α αυ τε ξ σι ω ω ω θε
 λη η η η μα α α α τι ^π₉ ω τα α χε ρ σ βιμ
 βο α α α α πα α αυ σως ^Δ₂ ω σαν να α εν
 τοι οις υ υ ψι ι ι ι στοις ^Δ₂ ευ λο γη με νο ος
 ει ο ε πι πα αν των Θε ο ος δο ξα α σοι οι ^θ₇

^π₉ ^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^π₉ ^χ πα σα πνο η αι νε σα τω

τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^π₉

M ^{B8} αρ θα τη Μα ρι α ε ε βο ο ο α ^θ₇ ο

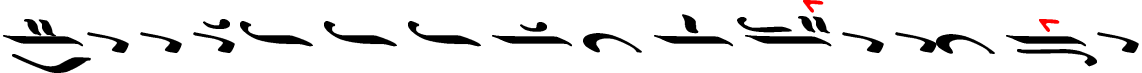
δι δα σκα α λος πα α α ρε ε στι και αι αι φω

νειει ει ει σε προ ο σε ε ε ελ θε ^π₉ η δε δορμαι

α ελ θ σ α ο π σ ην ε σ τω σ ο ο ο Κυ ρι ι ος ^θ₇

ι δ σ σ α α νε βο ο ο η η η η σε ^π₉

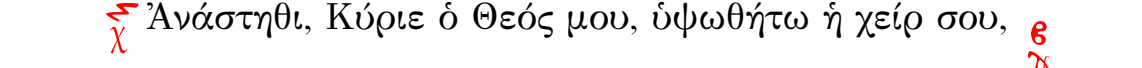
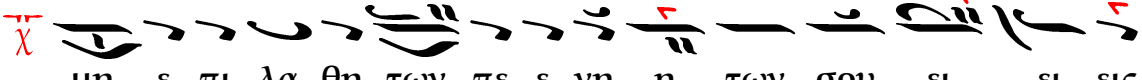
πε σ σ α α προ ο σε κυ νη σε ^{Πα}_Δ και τ σ α χ ρ α αν τ σ σ


 πο δα ας σϝ κα τα φι λϝ σα α ε ε λε ε ε

 γε Ky ρι ι ε ει ης ω ω ω δε ϝκ αν α πε

 θα α νεν η μων ο ο α δε ελ φο ος

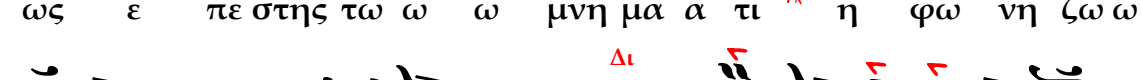
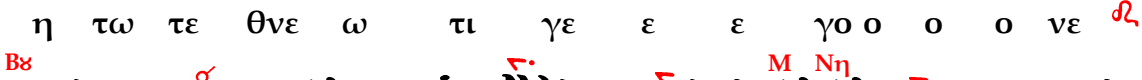
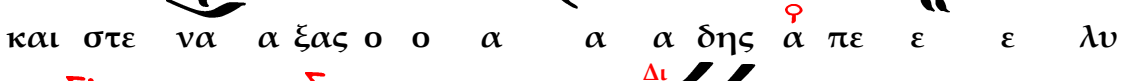
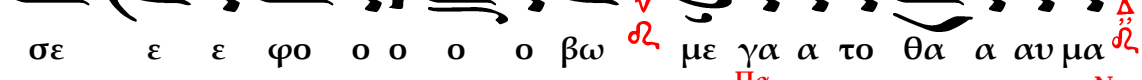
Ἦχος Νη ρ


 Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,

 μη ε πι λα θη των πε ε νη η των σου ει ει εις

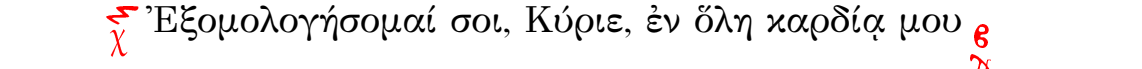
 τε ε ε ε λος

 Α ζα ρον τε θνε ω τα εν Βη θα νι α η

 γει ει ρας τε τρα η η η η με ε ε ε ρον μο νον γαρ

 ως ε πε στης τω ω ω μνη μα α τι η φω νη ζω ω

 η τω τε θνε ω τι γε ε ε γο ο ο ο νε

 και στε να α ξας ο ο α α α δης α πε ε ε λυ

 σε ε ε φο ο ο ο βω με γα α το θα α αυ μα

 πο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ε δο ο

 ο ο ξα α α α σοι


 Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου

 δι η γη σομαι παν τα α τα α θαυ μα σι

ι ι α α α α σϝ

K^{Nη} α θως ει πας Κυ ρι ε τη η η Μα α αρ θα

ε γω ει μι ι η η α να α α στα α α α

^{Nη} σις ερ γω τον λο γον ε ε ε πλη ρω ω σας ε ξα α δϝ

κα λε σας τον Λα α α α ζα α α α ρον κα με

φι ι λαν θρω ω πε νε κρον τοι οι οις πα θε ε σιν ως συμ

πα α θης ε ξα να α α στη σον δε ε ε ε ο ο ο

ο μαι

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

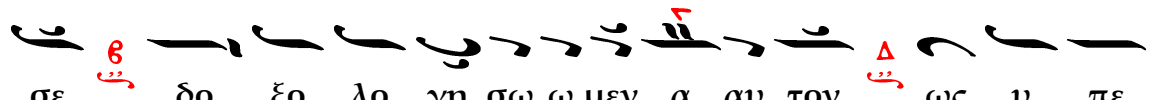
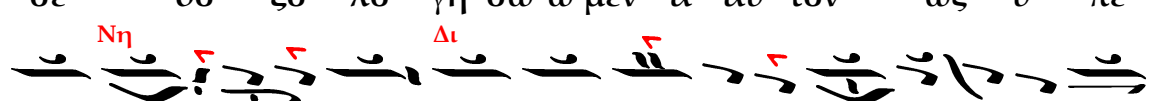
M^{Δι} ε ε γα και πα ρα α δο ο ο ξον θα αυ

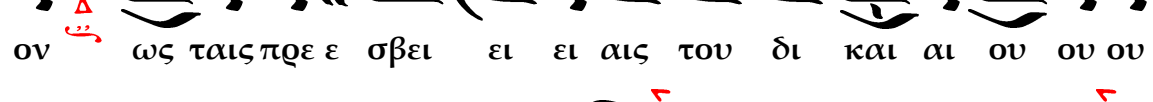
μα τε ε τε ε ε ε λε σται αι ση η η με ε ε

ε ρον ο ο τι νε κρον τε ε ε τα ρται αι ον εκ

τα φου Χρι στος φω νη η σας η η η η γει ει ει ει

ρε και αι φι ι ι ι λον ε ε κα α λε ε ε ε


 σε δο ξο λο γη σω ω μεν α αυ τον ως υ πε

 ρε ε εν δο ο ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

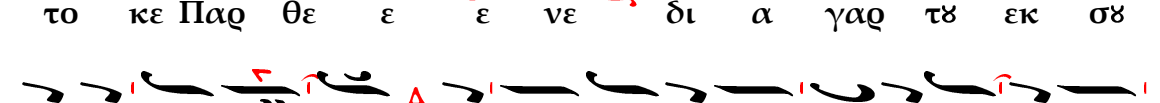
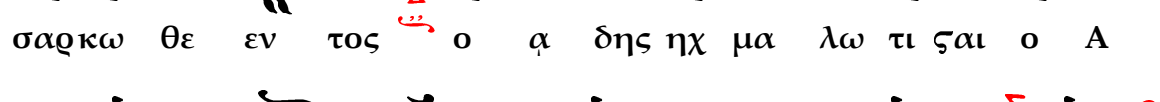
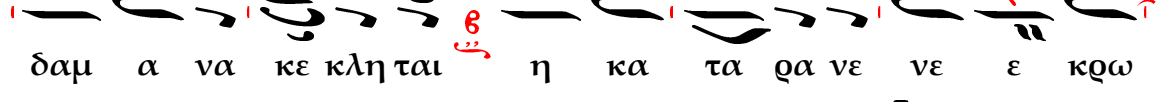
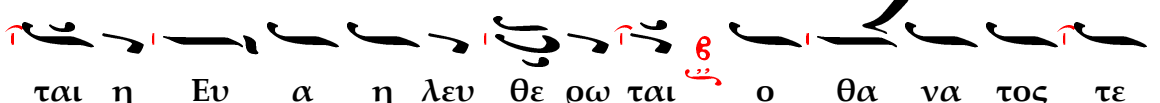
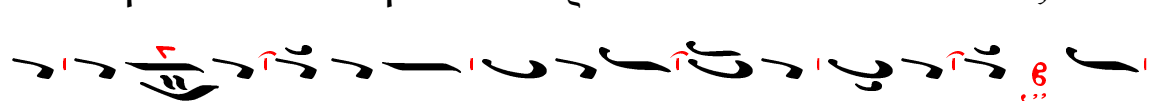
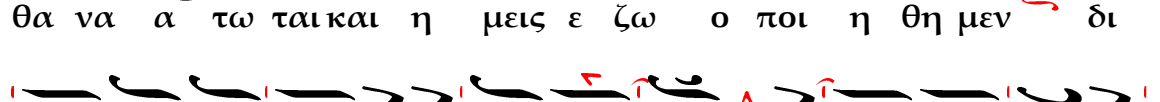
 ον ως ταις πρε ε σβει ει ει αις του δι και αι ου ου ου

 Λα ζα α ρου σω ση τα ας ψυ χα α ας

 η η η η μων

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-Θ


 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε νε δι α γαρ τς εκ σς

 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος  Δι-Ϟ

Δ ο ξ α σοι τω δει ξαν τι το φως  δο ξ α εν υ

ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

δο κι ι α 

Υ μν μ εν σε ευ λο γ μ εν σε προ σκυ ν μ εν σε

δο ξο λο γ μ εν σε ευ χα ρι στ μ εν σοι δι α την με

γα α λην σ δ ο ξ αν 

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε π ρ α νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κ ρ α α το ρ  Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα 

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τ Θε ου ο Υι

ος τ Πα τ ρ ος ο αι ρων την α μα ρ τι αν τ κο

ο ο σ μ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μα ρ τι ας τ κο ο σ μ 

Π ρο σ δε ξαι την δε η σιν η μων  ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κυριε καταφυγη ε γε νηθης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σοον με ι ασαι την ψυχη ην μὲ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον δι δαξον με τῷ
ποιειν το θελημα α σὲ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μὲ

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι
ι σὲ ο ψο ο με θα φως

Παραινον το ε λε ο ος σὲ τοις γινωσκ
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δοξα Πατρι και Υιω και Α γι ω Πνευμα τι

Και νυν και αι ει και εις τῶς αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Αγιος α θα νατος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Δ A α α α
 α γι ο ος ι σχυ υ ρος Δ A γι ο ο ος α θα α
 α α να α α α τος Δ ε λε ε η η σο ο ο ον
 η η η η μα α α ας Δ

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον.

Ἦχος Δι Θ

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο
 νεν Δ α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ
 χη γω της ζω η ης ημων θ κα θε λων γαρ τω θα να
 τω τον θα α να τον Δ το νι κος ε δω κεν η
 μιν Δ και το με γα ε λε ο ο ος Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Kυ ρι ε E λε ε η σον
Kυ ρι ε E λε ε ε η σον
Kυ ρι ε E λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδλ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}βγλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' ὥδὴ τοῦ α' καὶ ἡ δ' ὥδὴ τοῦ β' κανόνος.

Εἰ δὲ μή, τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 146 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (146' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (146' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (146' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νσ Μα ρι ι ας α τρε πτωσε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας ^Δ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

Ἦχος $\frac{\Delta}{\eta}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῇρι ἡμῶν. (148'1)

Τὴν κοι νην α να στα σιν προ τς σς πα θς πι στς
με νος ^Δ εκ νε κρων η γει ρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ^η ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες ^Δ τα της
νι κης συμ βο ο λα φε ροντες ^Δ σοι τω νι κη τη τς θα
να τς βο ω ω μεν ^Δ ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις ^Δ ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου ^η

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

Τὴν κοι νην α να στα σιν προ τς σς πα θς πι στς
με νος ^Δ εκ νε κρων η γει ρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ^η ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες ^Δ τα της
νι κης συμ βο ο λα φε ροντες ^Δ σοι τω νι κη τη τς θα

να τᾷ βο ὦ ὦ μεν ὦ ὦ σαν να εν τοις υ ψι
στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. (Ψδ'3)

Τὴν κοι νην α να στα σιν προ τᾷ σα πα θῶς πι στᾷ
με νος εκ νε κρων η γει ρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες τα της
νι κης συμ βο ο λα φερ οντες σοι τω νι κη τη τᾷ θα
να τᾷ βο ὦ ὦ μεν ὦ ὦ σαν να εν τοις υ ψι
στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ι ς ς ς

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος ♪ Πα ρ

Την κοι νην α να στα σιν προ τϑ σϑ πα θϑς πι στϑ
με νος εκ νε κρων η γει ρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες τα της
νι κης συμ βο ο λα φερ οντες σοι τω νι κη τη τϑ θα
να τϑ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου

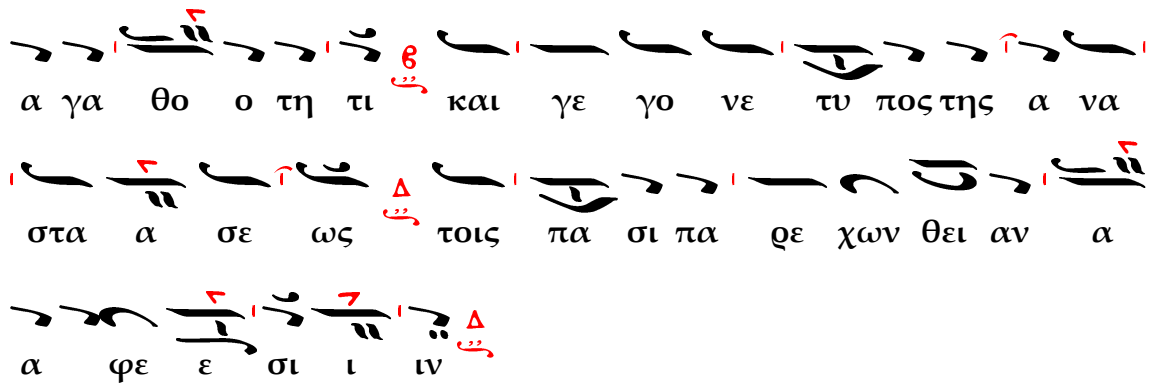
Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι - ϑ

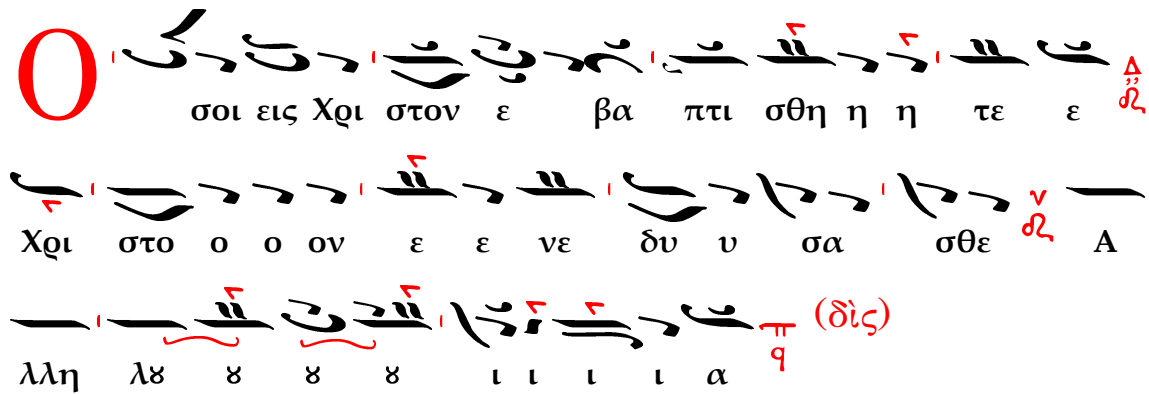
Η παν των χα ρα Χρι στος η α λη η θει
α το φως η ζω η τϑ κο σμϑ η α να α ς α
σις τοις εν γη πε φα νε ε ρω ται τη αυ τϑ



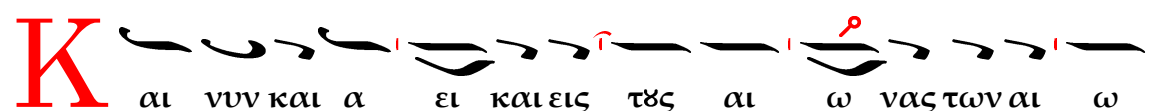
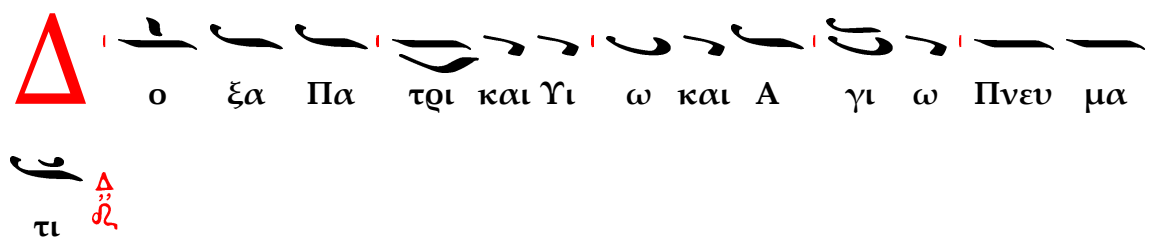
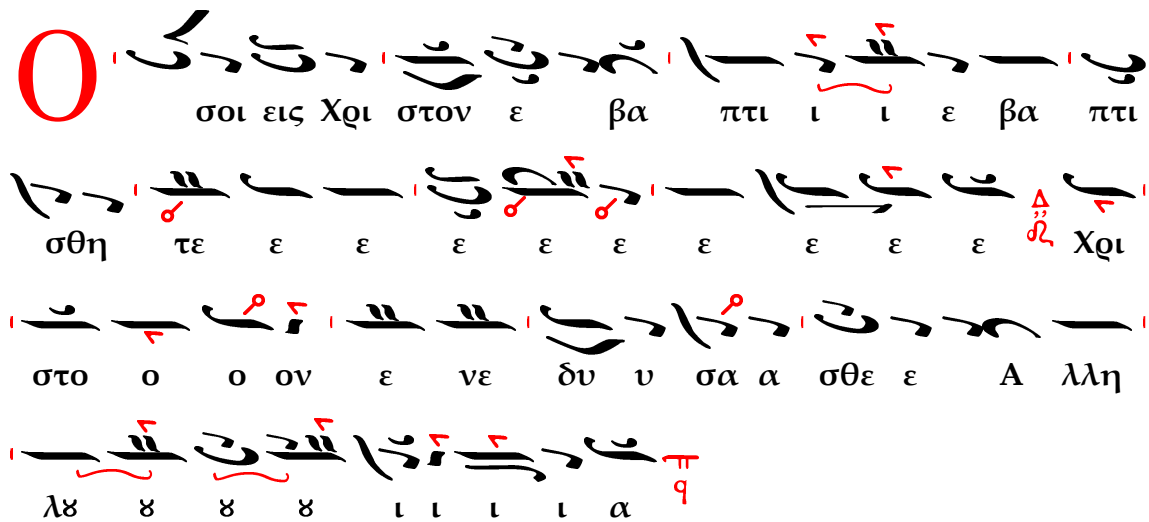
ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν.

Ἦχος ᾠ Πα ρ



Τὸ τρίτον



νων α μην ^Δ₂

X ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι α ^π₉

N ε ε δυ υ υ υ να α α α μιν ^π₉

O ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ₂ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α ^π₉

σθε ε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λς ^Δ₂

ς ς ς ς ς ι ι ι α α α ^χ ^π₉

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πύκλῃν Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{Πα}₉

Δ υ υ ῶ υ υ υ να α α α α α ^{Πα}

ῶ α α α α α α ῶ α α α α α ^{Δι} ^{Πα}

α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ^{Πα}

(ιδ' Ἰουνίου , α΄ Ἰουλίου , I.A.)

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,
κατὰ τὸ ἀνθίβολον κὺρ Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

N ^{Πα}
ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α
να α α μισ $\frac{4}{9}$

O ^{Πα}
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο σοι $\frac{4}{9}$ ει εις Χρι στο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ον $\frac{22}{22}$ ε βα πτι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι σθη η η η η η η ε βα
α πτι ι ι ι σθη η τε ε ε $\frac{4}{9}$

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Καὶ ἄλλως:

^{Κε}
 $\frac{4}{9}$ Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 $\frac{22}{22}$ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υ υ υ υ υ σα α ε ε νε δυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α ε νε ε

δυ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε λε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῳ Ζω

ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε

ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε

ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι

ρεμ τε ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε

ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε

ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε

ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ

τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι

ρι ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι

χ

* * *

Κυ ρι ος υ πε ρα σπι ςης της ζω η ης μ

α πο τι νος δει ει λι α σω

Κ ρι ος φω τι σμος μ και Σω τη ηρ μου τι να

φο βη θη η σο μαι

Αν δρι ζου και κρα ται ου σθω η καρ δι ι α

σου και υ πο μει νοντον Κυ ρι ον

Κ ρι ος φω τι σμος μ και Σω τη ηρ μου τι να

φο βη θη σο μαι αι αι

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ σε ἄνω, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρρόυντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἳ τινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 113'.

Ἦχος Πα ρ

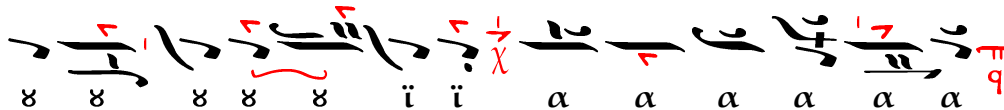
A λλη λϝ ι̣ ι̣ α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α A α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̣ ι̣ α

Χ **O** Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν
 ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το Κυ ρι ος
 δυ να μιν και πε ε ρι ι ε ε ε ζω ω
 σα α α το

A λλη λϝ ι̣ ι̣ α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α A α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̣ ι̣ α

Χ **K**αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κϝ με ε νην
 η τις ου ου ου ου σα α λε ε ευ θη η
 σε ε ε ται

A λλη λϝ ι̣ ι̣ α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α A α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̣ ι̣ α



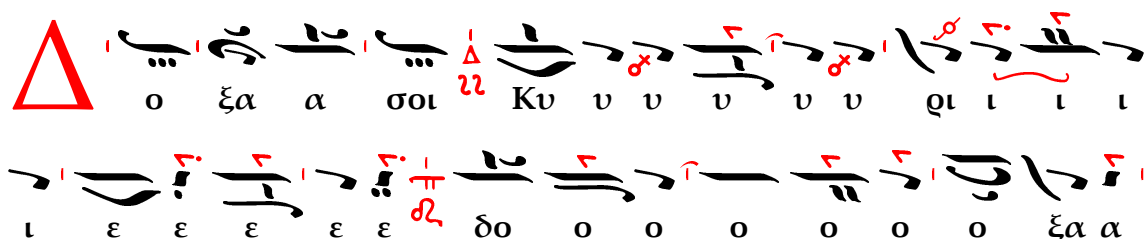
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ια' 1-45).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦν δὲ Μαριὰμ ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· Κύριε, Ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνήσω αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· Ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὑρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ἵνα παραμυθῇσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἐδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἥδη ὅζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὅψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; Ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκώς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἕξω. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτόν καὶ ἄφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Ἦχος ἰὸ Δι. ς



σοι οι οι οι Δ
22

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

$\text{Ἦχος } \frac{4}{q} \text{ Πα } \phi$ $\delta 2 - \theta' \frac{q}{q}$

O M Πα $\text{ι τα α α α α α α α α α α α α}$

$\text{Χε } \frac{q}{q}$ $\text{ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι}$

$\text{ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι}$

M $\text{Κε } \frac{q}{q}$ $\text{ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ σ τι}$

M $\text{Πα } \frac{q}{u}$ $\text{ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι}$

$\text{ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι}$

$\text{ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι}$

ι ι

$\text{ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι}$

M $\text{Πα } \frac{q}{q}$ $\text{ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο}$

$\text{ο ο ο ο ποι } \Delta \frac{22}{22}$ $\text{οι οι οι οι οι οι οι οι ι ζω ο}$

$\text{ποι } \frac{q}{q}$ $\text{ω ω ω ω ω ω ω ω } \Delta \frac{22}{22}$ τρι ι ι ι α α α

$\text{α α α α α α α α α α α α α α α α}$

M $\text{Κε } \frac{q}{q}$ $\text{α α α α α χα α α α α } \frac{q}{q}$ τρι α α α α

Πα
 α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ον
 Δι
 υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α λα α α
 Πα
 α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο
 Μ
 σα α α α δο ον τε ε ε ες Κε
 Πα
 α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι
 Κε
 ο ο τι ι κη η η η η η η ην α πο
 Πα
 θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α με ε
 Κε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 Κε
 ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α α α
 αν
 Πα
 Ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε ε
 Δ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 22
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Κε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
 Πα
 α των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο
 9
 ο ο με ε ε ε νοι

Τ αῖς α ἀγ γε ε λι ι καὶς α ο ρα α α
 τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
 τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη
 η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ Δι υ ρι ε Ε λε η σον
Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π Πα α ρα α σχο Κυ υ υ υ ρι ε
Π Πα α ρα α σχο Κυ υ ρι ε
Π Πα α ρα α σχο Κυ υ ρι ι ε
Π Δι α ρα α σχο Κυ ρι ε
Π Πα α ρα α σχο Κυ ρι ε

Π^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

μϞ^{Δι} Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μϞ^{Πα} και

κα τα φυ γη η η η μϞ και αι ρυ υ ση ης

μϞ^{Πα}

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϞ^{Δι} Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μϞ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ

και^{Πα} κα^Μ α τα φυ υ γη η η η μϞ και αι

ρυ υ υ υ ση η η ης μϞ^{Πα}

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα^{Δι}

Τρι^{Δι} α δα ο μο ου ου ου σι ον^{Πα} και αι α α

χω ω ρι ι σον^{Πα}

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

π
9

Πα

Ε

ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε σε ε ως

π
9

Πα

Κ

αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος σς

Δ

Πα

Ε

ε χομεν προς τον Κυ ρι ι ον

Δ

Πα

Α

α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον

π
9

Πα

Α

γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

Δι

Πα

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος.

Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

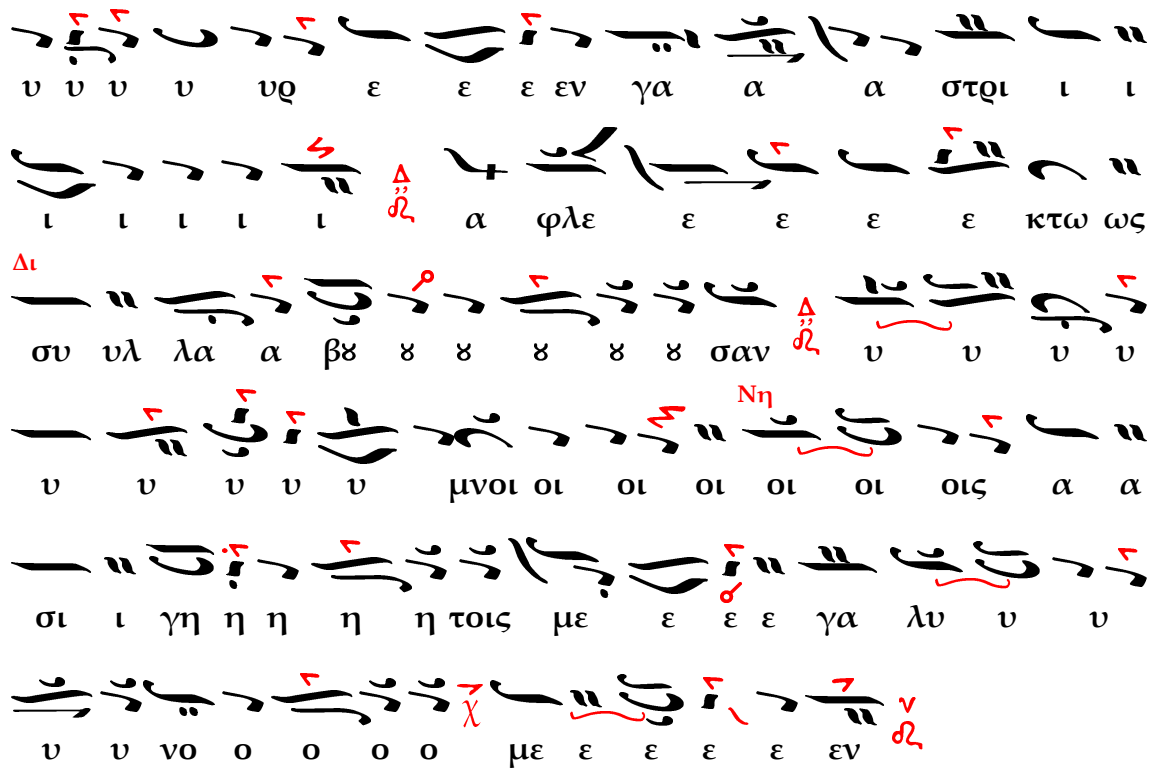
T ^{Nη} ην α α γνην ε ε εν δο ο ο ξωως τι μησω
με εν ^ν λ α α οι οι οι Θε ο το ο ο ο κον ^Δ
την το θει ει ον πυ υ υ υρ εν γ α α στρι ^Δ α φλε
ε κτως ^{Δι} συ υλ λ α α β ς ς ς ς σαν ^Δ υ υ υ υ
υ υ ^{Nη} μνοι οis α σι γη η τοis με γ α λυ νο ο με ε
ε εν ^ν

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, ἀργόν.

Ἦχος πλ' Νη ς

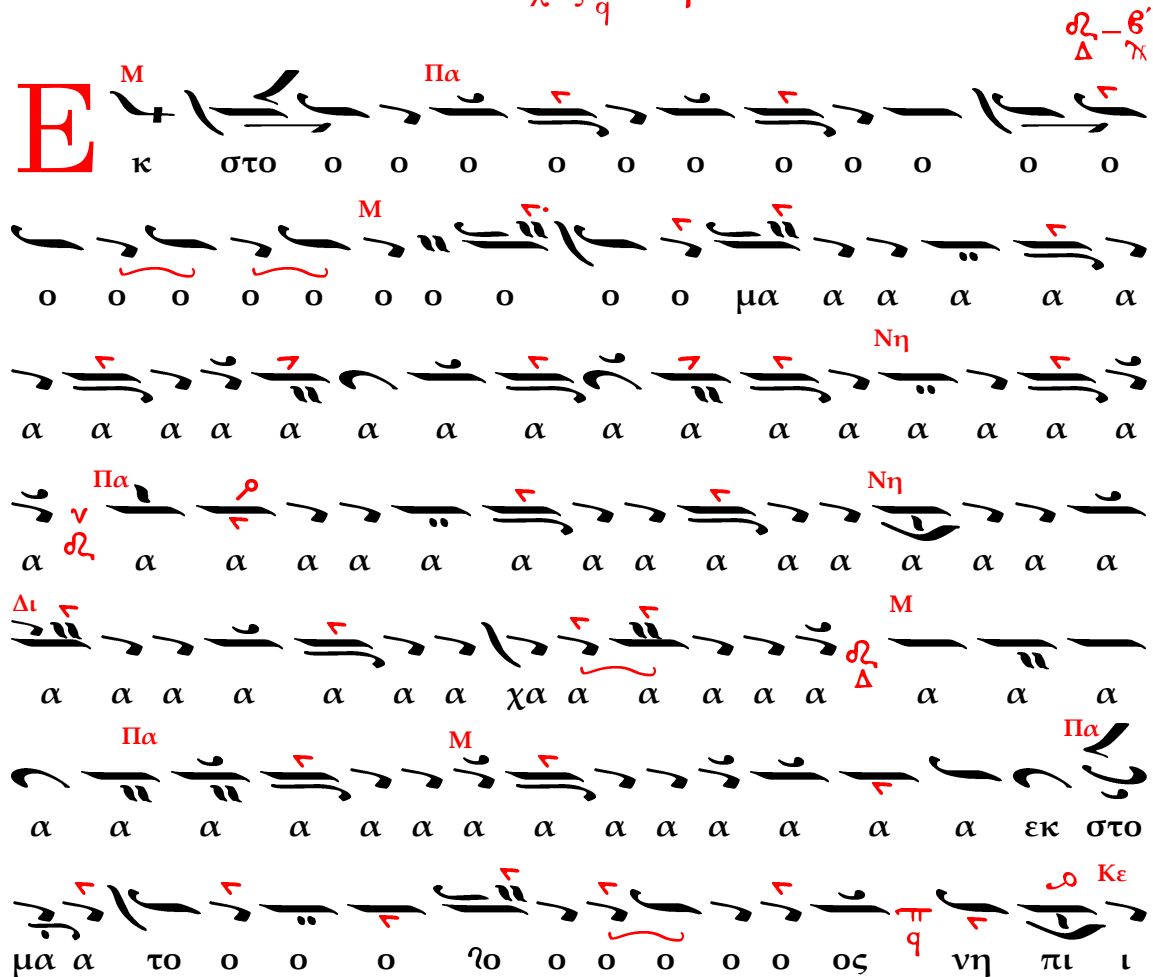
T ^{Nη} η ην Α α α α α α γνη η η η
η η ην ^Δ εν δο ο ο ο ο ο ο ο ξω
ω ως τι ι ι μη η η η η η σω ω ω τι μη η
σω μεν ^ν λ α α οι οι οι οι οι οι Θε ε ο
το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο κο
ο ο ο ον ^Δ την το ο θει ει ο ο ο ον πυ υ υ



Ἑτονίσθη, ἐξηγήθη, ἐγράφη κβ' Ἀπρ. βιζ', Ι.Α.

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ϕ

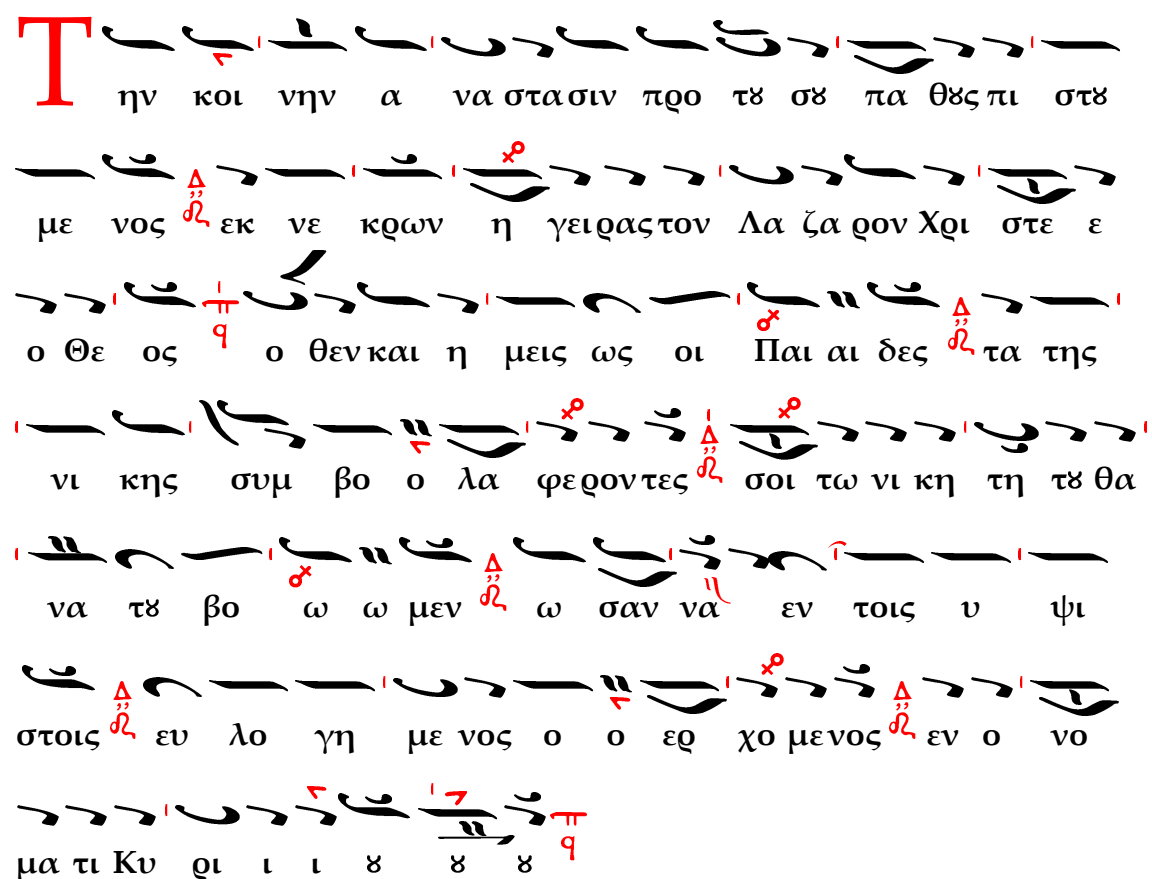


[illegible]

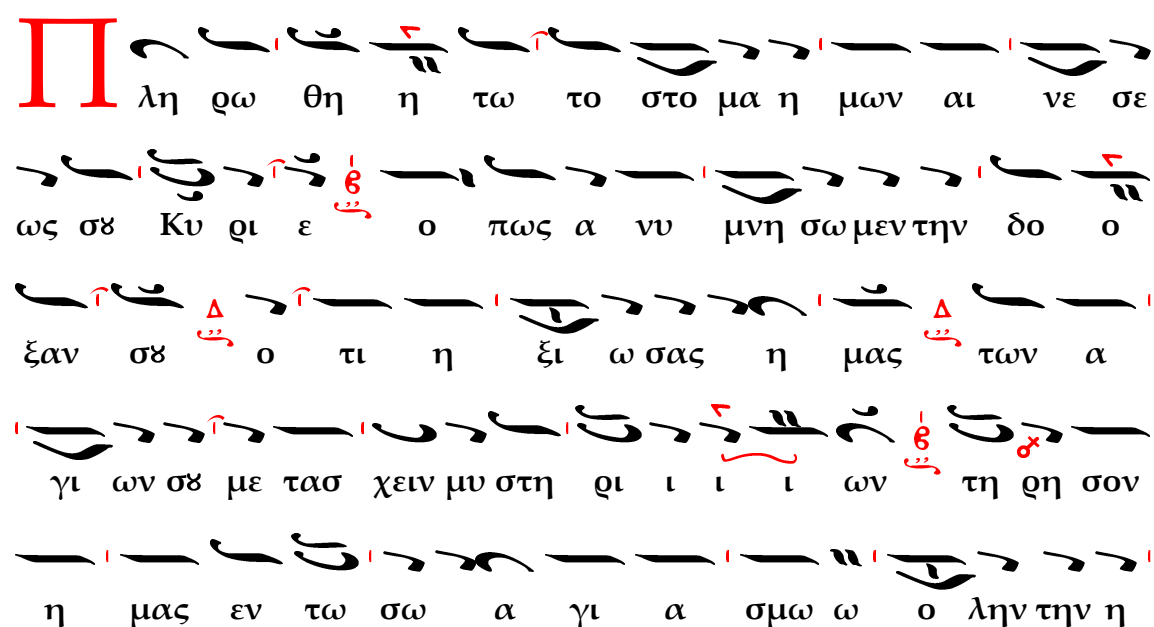


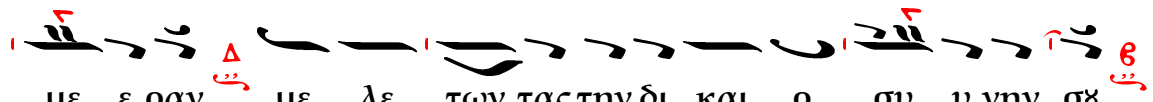
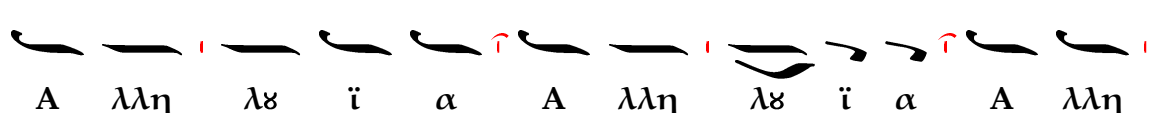
Μετά τήν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος 4 Πα ρ



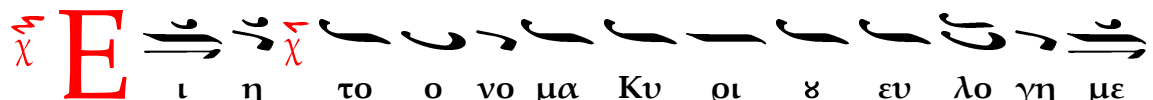
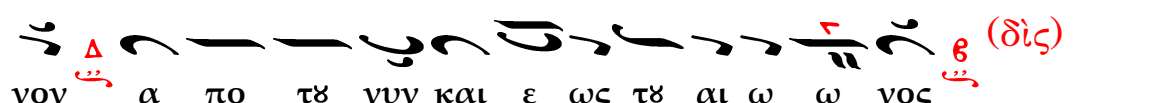
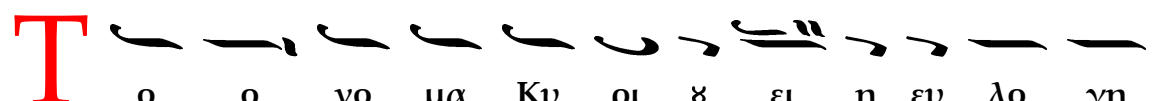
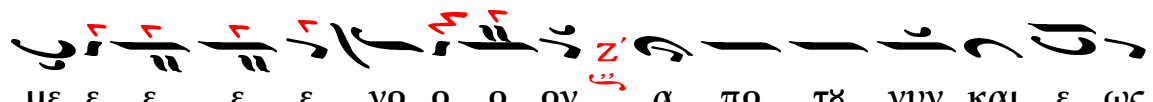
Ἦχος Δι - θ




 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ


 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τθ νυν και ε ως

 τθ αι ω ω νο ο ος